

Effersøe systurnar:

Fyrsti mótahandil í landinum

Effersøe navnið er kent í Føroyum. Vit hava greitt frá teirra uppruna í samband við frásøgn um grøvina hjá Poul Effersøe. Fleiri mans av hesi ætt hava verið kendir í Føroyum, og eru hesir eisini jarðaðir á Svínaryggi. Teir koma vit at umrøða seinni. Men tað eru eisini kvinnur í ættini. Tríggjar systrar hava sama gravstein, og tær fara vit at umrøða nú

Vilhelmina var fyrsta mótaðrotning í Havn. Tað finst nokk ikki mynd av hinum systrunum.

að sjúklig, hevði astma og hostaði. Hon keypti sær lakress og hostabomm, ið hon javnan át fyri hosta. Hon var eitt sindur undarlig. Hon fór so at siga hvønn dag út at spáka og heilsaði blíðliga uppá fólk og prát-aði. Tað er tiltikið, at hon plagdi at taka til: “Milt, men kølið” eins og bretar heilsa “nice morning”, um tað so regnar. Gudmund argaði Jettu viðhvørt við at

flyta bílótini. Tað dæmdi henni illa. Hon fór eftir Gudmundi, og tey runnu rundan um borðið, til Mina legði uppí. Jetta doyði í 1911 og varð grivin undir liðini á Josephinu.

Mina var røsk og arbeiddsom. Hon hevði manu-fakturhandil, pyntaði og seymaði hattar. Handilin var í sunnara parti av Mettustovu. Har var serlig inn-gongd, og tá ið onkur kom

at keypa og læt hurðina upp, ringdi klokka, og Mina fór oman í handilin. Har kom til dæmis genta at keypa hatt. Reyða rósu ynskti hon á hattin. Mina spyr, hvørjumegin rósan skal setast. Gentan svarar: “Mannfólkegin”. Tað var tí megin, ið vendi móti manna-fólkeinkjunum, tá ið gentan kom inn í kirkjuna!

Annað dømi er, at Mina fekk hatt sendan at pynta saman við brævi, ið ljóðaði nakað soleiðis:

“Jeg sender dig min gamle hat. Reparer ham og giv ham et blåt bånd at live ham op.”

Mina tanta seldi so væl, at systurnar kundu liva av handlinum og arbeiði hennara. Hon seldi eisini sjokolátu og mandlustengur. Maður hevur sagt Edvardi, athannkeypti pappírslippur har.

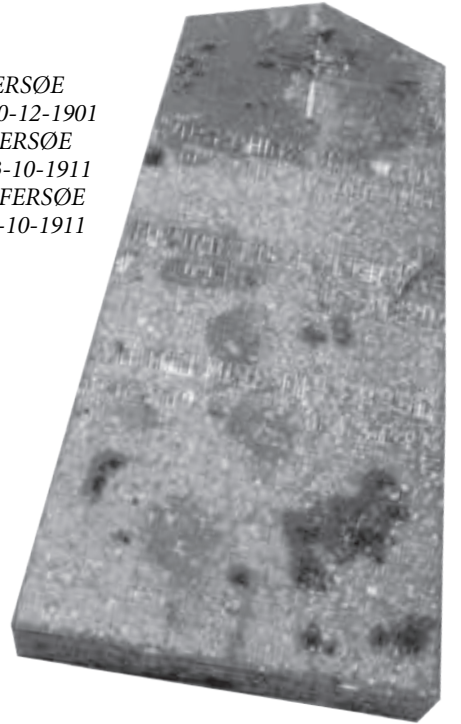
Hon setti av og á lýsing í Dimmalætting so sum hesa:

Til konfirmationen

Fransk og figurert kjoletøj, shirting, blonder, pibe-strimler, lommetørklæder, korsetter, handsker, hatte, kasketter og huer, kraver, flipper, manchetter, slips.

Edvard skrivar, at “Mina tanta var sera dæmli og gott menniskja. Hon var góð við meg og onnur børn, ið fyrr ella seinni gistu í Mettustovu, og vit minnst hana við stórum takksemi. Sama er við Onnu Sofiu, ið var arbeiddskona har frá ungum árum til Mina tanta doyði í 1923, 87 ára gomul. Hon hvílir í kirkjugarðinum saman við hinum systrunum.”

JOSEPHINE EFFERSØE
F. 10-5-1818 D. 30-12-1901
HENRIETTE EFFERSØE
F. 7-10-1839 D. 3-10-1911
VILHELMINE EFFERSØE
F. 16-2-1836 D. 3-10-1911

Samb. Tórshavnar skúla-søgu var Vilhelmina eisini fyrstøðukvinna á handarb-eiðsskúlanum til hann gavst umleið 1880.

erne deres bælgmørke, men hyggelige stue samt en røgstue med stampet jordguld, hvor høns og kyllinger gik frit omkring.

Mamma William, Caroline, skrivar m.a.:

Der var tre gamle jomfruer Effersøe, hvoraf den ene var mors veninde, de boede i Mettestue. Når man blev sendt derned, måtte man kysse dem alle tre, og når man gik derfra, måtte man igen kysse dem.

Komandi partur

Komandi umrøðan verður av grøvini hjá Kathrinu Nicholson, f. Viderø. Hon var vermamma Daniel J. Danielsen, trúboðara í Congo, sum er umrøddur í Miðvikuni. Ætlanin var, at Kathrina skuldi liggja undir liðuni á dótrini Linu, men soleiðis skuldi ikki gangast.

ÓLI JACOBSEN
olij@sosialurin.fo

Effersøe systurnar vóru abbasystur Edvard Mitens, sum skrivar um tær í bók síni Eg Minnist, bind 2. Tær vóru datur tann fyrsta Effersøe, sum kom til Føroyar, Jón Effersøe. Ein sonur hansara var Gudmund Effersøe, sum gjørdist sýslumaður í Suðuroy. Hann var beiggi hesar systurnar. Dóttir Gudmund, Josefina, giftist við Niels J. Mortensen, sum var stórreiðari. Havi hoyrt sum ungur, at Josefina fyr avlopið av húsarhaldspengunum keypti sítt egna skip!

Tá ið Edvard kom til Havnar sum 11 ára gamal í 1901 at ganga í realskúla búði hann hjá abbasystrunum í Mettustovu. Edvard greiðir frá, at hann ongan-tíð hevði verið uttanfyri Froðbiar sókn, men beiggin Gudmund, abbi tann Gudmund, sum nú er stjóri hjá N.J. Mortensen, vísti honum runt.

Abbasysturnar kallaðust Josephina, Vilhelmina og Henrietta. Tær vóru systur Oliver, Poul og Rasmus. Edvard letur væl at, at tær vóru blíðar, og tað var skjótt, at hann kendi tað hugnaligt og heimligt í Mettustovu. Um tær skrivar Edvard, at Josephina hevði verið lærarinna við handarb-eiðisskúlan í Fútastovu, har gentur lærdu at binda, seyma og veva. Nú var hon gomul og songarliggjandi. Meðan Edvard og Gudmund vóru á Tvøroyri í jólafrítíð, doyði hon av elli 83 ára gomul, og hon varð grivin í kirkjugarðinum á Svínaryggi 2. januar 1902. Teir fylgdu henni til gravar ein kaldan vetrardag.

Henrietta hjálpti í húsinum. Hon gjørdi reint, turkaði dust burtur, flutti tey mongu bílót, ið stóðu á borðum, turkaði tey og setti tey aftur beint har, tey høvdu staðið. Hon var nak-

Josefina Mortensen var bróðurdóttir tær báðar. Hon keypti skip fyr avlopið av húsarhaldspengunum.

Myndaigari: Føroya Fornminissavn (4653F026)

Mettustova. Her var fyrsti mótahandil í Havn.